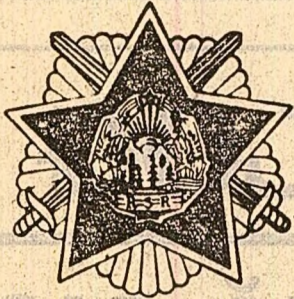

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXVIII Nr. 7908

Vineri 6 decembrie 1968

6 PAGINI — 30 BANI

IN ZIARUL DE AZI:

- Dinamica muncii colective ■ Dialog cetățenesc ■ Miza social-umană a debutului în proză
- Un monument de artă românească
- Sport

FLORILE FRĂȚIEI PE TERENUL FERTIL AL CULTURII

Reportaj de Mikó ERVIN

O structură mai rațională, mai elastică a industriei alimentare

Congresul al IX-lea al partidului și planurile ulterioare ale C.C. al P.C.R., respectând principiul dezvoltării cu prioritate ramurilor hotărâtoare ale producției sociale, în primul rând a industriei mijloacelor de producție, au acordat o deosebită atenție creșterii sustinute a producției în ramurile de care depinde nemijlocit satisfacerea nevoilor de consum ale populației. În acest scop, în ultimii ani, partidul și statul nostru au pus în aplicare un program complex de măsuri și acțiuni, de natură să accelereze ritmul de creștere a producției în ramurile respective, în vederea satisfacerii în condiții tot mai bune a cerințelor crescânde și exigente ale oamenilor muncii.

Bucur ȘCHIOPU
ministru industriei alimentare

capacități mari ne-a împins, în anumite sectoare, la ridicarea unor construcții voluminoase și scumpe, neeconomice, într-un cuvânt la risipă de fonduri de investiții. În astfel de cazuri, specialiștii au încercat să găsească soluții care să evite unele subamplasuri ale industriei alimentare, cum ar fi industria lapteului, conservele, cârnii, berii, unde nu există o producție uniformă în tot cursul anului. Luându-se în calcul acoperirea „virțului” de producție, a apărut situația ca o bună parte din capacitatea de producție să nu fie utilizată integral în tot cursul anului. În alte situații, absolutizându-se de asemenea anumite particularități, s-au dimensionat capacitățile de producție în raport de anumite creșteri estimative ale populației în perioadele viitoare.

Ghidându-ne în exclusivitate după acest criteriu, s-a ajuns ca unele capacități noi să nu fie folosite integral în primul an de funcționare. Concluzionăm în acest sens este cazul fabricii de produse lactate Galați, care pentru o perioadă de timp va fi supra-dimensionată.

S-ar putea ca cineva să riposteze la această exemplificare, argumentând cu faptul că, prin creșterea populației și a consumului de lapte în acest oras, respectiva fabrică va lucra în plin în anii viitori. Într-adevăr, așa stau lucrurile. Dar să nu uităm, totuși, că mult timp fabrica respectivă are o serie de utilaje care nu crează la capacitate, fapt ce duce la diminuarea rentabilității noii întreprinderi. Mai mult decât atât, acest lucru înseamnă, cel puțin pentru partea de capacitate care a rămas decamdată nefolosită, blocarea unor fonduri bănești cu care puteau să se

(Continuare în pag. a III-a)

MASĂ OFERITĂ DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU ÎN ONOAREA DELEGAȚIEI PARTIDULUI SOCIALIST ITALIAN AL UNITĂȚII PROLETARE

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a oferit joi o masă în onoarea delegației Partidului Socialist Italian al Unității Proletare, formată din tovarășii Tullio Vecchietti, secretar general al P.S.I.U.P., și Pino Tagliacozchi, membru al Comitetului Central,

șeful secției externe a C.C. al P.S.I.U.P.

Au luat parte tovarășii Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., Ghizela Vass, șef de secție la C.C. al P.C.R.

Massa s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

IN PAGINA A III-A ■ Contractul implică obligații, nu concesi reciproc ■ Prețul dezordinii și nechibuzinței ■ Expresia cifrică a unui reviriment

A traduce înseamnă și a câștiga — scrie Ilyés Gyula, cel mai mare artist în viață al limbii maghiare, care și-a îmbogățit minunatul sirag de lălmăcirii din literatura universală cu multe nestemate ale poeziei românești. Dar oare de ce s-au purtat maestrul cuvintului cu atâtă vitregie cu el însuși și nu a rămas un nume mai fidel, mai frumos și mai înălțător al unei arte multiple pe care, cu obiectivitate colidantă, o numesc traducere? Oare performanța lor nu o e-galeză pe cea a muzicienilor aplaudați și care, aplecându-se asupra notelor unei partituri de Bartók sau Enescu, fac adevărate minuni acordând din instrumental lor melodia fermecătoare a Compărtății mării verii în minte la Ateneul Român, cea mai veche sală de concert a țării, care a găzduit câteva zile Adunarea generală a scriitorilor. Am fost cu acel prilej martorul multor stringeri de inimă, al unor convorbiri intime și emoționante între scriitorii români și maghiari a căror prietenie a început cu

mult înainte de a se cunoaște personal, prin scrierile lor, a căror legătură constituie totodată o angajare puternică, o misiune frumoasă, o înștină reciprocă. Unul dintre cei ce au răspuns cu pasune acestei — frumoase misiuni — de care mă leasă una din primele amintiri personale — nici nu a fost de fapt poet, dar s-a asumat poezia care mai nobilă sarcină. Am escaladat o dată cu el două piscuri ale literaturii române: îl datorăm prima monografie cuprinzătoare în limba maghiară a celui care a creat Lucăceașul, Eminescu, și tot el a fost un deschizător de drumuri în prezentarea victimei, rolului, influenței și operii celui mai mare maestru contemporan al prozei române. Comparăția mării verii în minte la Ateneul Român, cea mai veche sală de concert a țării, care a găzduit câteva zile Adunarea generală a scriitorilor. Am fost cu acel prilej martorul multor stringeri de inimă, al unor convorbiri intime și emoționante între scriitorii români și maghiari a căror prietenie a început cu

(Continuare în pag. a IV-a)

50 DE ANI DE LA LUPTELE MUNCITOREȘTI DIN DECEMBRIE 1918

O pagină eroică din istoria proletariatului român

Zilele acestea se împlinesc 50 de ani de la luptele purtate de muncitorii bucureșteni în decembrie 1918. În istoria proletariatului din România ca o puternică manifestare a voinței lui de a cuceri pe cale revoluționară libertăți democratice și o viață mai bună. Proletariatul din țara noastră și-a făcut cu vigoare intrarea, încă cu un secol în urmă, în viața politică a societății, organizându-se în jurul unor sindacate, afirmându-se ca exponenți ai nașterii maselor largi spre eliberare socială și națională. Trup din trupul poporului, exprimând organic interesele lui vitale, muncitorii au devenit o forță decisivă în evoluția clasei muncitoare din țara noastră și în mișcarea generală revoluționară a proletariatului internațional, manifestată și, încă de la începuturile ei, în spiritul profund internaționalist, solidarității cu cei ce muncesc din întreaga lume.

De-a lungul acestui secol, clasa noastră muncitoare s-a afirmat cu putere ca forța socială cea mai avansată, cea mai combativă și consecvent revoluționară, capabilă să pregătească și să conducă luptele tuturor celor ce muncesc, a întregului popor pentru răsturnarea puterii claselor exploatoare, pentru o reală independență națională, pentru transformarea revoluționară a societății. În această îndelungată perioadă, ea a înscris în analele istoriei patriei pagini neperitoare de luptă neînfrântă, de abnegație și spirit de jertfă pentru cauza celor ce muncesc.

Unul din aceste pagini, care va rămâne veșnic în conștiința generațiilor, este aceea a luptelor muncitorești din 1918, care au culminat cu evenimentele din 13 decembrie. Aceste lupte au avut loc în condițiile ascuțite contradicțiilor sociale și politice din societate, ca rezultat al războiului mondial imperialist. Ele se încadrau în marile mișcări revoluționare pentru eliberare socială și națională, care se desfășurau în țările europene, și care au dus la dezințegrarea imperiului habsburgic, la formarea de state naționale de sine stătătoare în centrul și răsăritul Europei. Bătăliile de clasă din 1918 exprimă acut profund pe care l-a avut în conștiința maselor muncitoare din țara noastră, ca și din întreaga lume, victoria Marii Revoluții. Socialiștii din Octombrie, care a inaugurat era trecerii omenirii de la

ASCENSIUNEA CERCETĂRII ORIGINALE ÎN MATEMATICI

opinii de prof. dr. docent Ciprian FOIAȘ, Universitatea București

Omenirea face astăzi un efort deosebit pentru a-și mări capacitatea de cunoaștere, ceea ce a determinat o „superspecializare” a ramurilor științifice, o „hipercomplexitate” a mijloacelor și metodelor de cercetare. Unul din rezultate? O creștință dificilă în găsirea unui univers comun și în sintetizarea enormului bagaj de cunoștințe pentru majoritatea celor ce se ocupă de investigația științifică. De aici decurge sporiș necesitatea de a utiliza metode matematice, prin care se codifică și se studiază, cu ajutorul unui număr mic de simboluri, obiecte și relații din cele mai diverse universuri conceptuale, obținându-se astfel o mare economie în conservarea și prelucrarea

cunoștințelor noastre. Posibilitățile de utilizare a acestor metode depind, până la urmă, de nivelul atins în cercetarea matematică.

În același timp, către acești direcții acționează, din alt sens, procesul de „matematizare” a științelor, proces determinat de creșterea gradului de exactitate a cunoștințelor științifice, de răspindirea largă, tumultuoasă, a unor mijloace de investigație tot mai perfecționate, întemeiate pe rigurozitatea matematică.

România se numără în rândul țărilor cu pondere în cercetarea matematică actuală. Dovezile creșterii calitative realizate de cercetarea matematică din țara noastră în ultimele două decenii sînt multiple. În afara domeniilor tradiționale ale matematicii noastre, ne afirmăm cu putere în teoria categoriilor, spațiul analitic și analiza globală. Există prezente românești efective pe frontul cercetării mondiale în teorii abstracte a potențialului și ramificațiile sale spre procese stochastice și ecuații eliptice (cu cel mai puternic nucleu de cercetători din lume), în topologia algebrică și diferențială, în teoria măsurii, în teoria spațiilor funcționale, algebră omologică, teoria operatorilor, sau în domeniile de frontieră, ca lingvistica matematică, stabilitatea sistemelor dinamice clasice, funcționale sau discrete, sisteme automate, procese stochastice, elasticitate și plasticitate.

(Continuare în pag. a V-a)

Contextul social al impasului monetar occidental

Costin C. KIRIȚESCU, doctor în economie

În evoluția deloc liniștită a capitalismului contemporan, criza sistemului valutar occidental se înscrie ca o constantă. Ea și-a marcat prezența și acum zece ani, când un an, și și-o face puternic simțită în aceste zile. Alături de intensitatea și formele de manifestare ale crizei nu sînt totdeauna celeștii; unora ca are un caracter latent, de altor izbucneste zgomet, în forme acute. Dacă am încerca să reprezentăm grafic mersul crizei, ar apărea ca o linie neîntreruptă, care din loc în loc se frînge în unghiuri ascuțite, cînd mai înalte, cînd mai joase, așa cum apar acele de febră pe diagrama temperaturii unui bolnav.

Urmărind fenomenul crizei monetare occidentale pe o perioadă de timp mai îndelungată, o constatarea se impune de la sine: cu cît ne apropiem de actualitate, cu atît stările acute sînt mai frecvente. De un an încoace s-au înregistrat nu mai puțin de trei aceste puternice de febră; în noiembrie 1967, criza lirei sterline, în februarie 1968, criza dolarului S.U.A., însoțită de ceea ce s-a numit criza aurului; în noiembrie 1968, criza francului francez.

(Continuare în pag. a VI-a)

INDUSTRIA CAPITALEI ÎN 11 LUNI

După cum informează direcția de statistică a Capitalei, în perioada 1 ianuarie—30 noiembrie 1968, planul producției globale, pe ansamblul industriei municipiului București, a fost realizat și depășit în proporție de 101,2 la sută, iar cel al producției marfă vîndută și încasată în proporție de 100,2 la sută.

În această perioadă au fost produse peste plan 847 tone de laminat finit, motoare electrice de diferite mărimi, totalizînd o putere de 2332,6 kw, transformatoare electrice de forță, cu o putere totală de 20 314 kVA, mijloace de automatizare în valoare de 3,5 milioane lei, mobilă în valoare de 21,5 milioane lei, 1659,6 tone ulei combușibili și alte produse.

Productivitatea muncii din industrie a crescut în cele 11 luni din acest an, față de aceeași perioadă din anul trecut, cu 7,9 la sută.

Întreprinderile industriale din municipiul București au depășit planul de export, în aceeași perioadă, cu 3,9 la sută, iar livrările efective realizate la export au crescut cu 24,6 la sută față de anul trecut.

Paznicii trebuie... păziți?

Acum cîtvă timp, în urma unor verificări făcute la șantierul combinatului chimic din Rimnicu Vîlcea, au fost descoperite o serie de pagube serioase în dauna avutului obștesc. Au fost prinși cîțiva salariați care au furat diverse materiale. Tată cloș un singur caz: un șef de echipă (!), C. Orășanu, și-a putut însuși nestingherit două panouri mari P.E.L. 22 cu sîrmă galvanizată, 27 m cablu special, 4 kg ulei, două suluri de carton asfaltat, două dulii și altele.

Orice om de bună credință, neavînzat asupra unor practici existente și tolerate pe unele șantiere, se va întreba cum este posibil ca un singur salariat să fure atîtea materiale fără să fie descoperit? Cum a putut să-și găsească un mod de a lua în considerare aceste materiale voluminoase și grele fără ca nimeni să se sesizeze? În alte locuri se mai obișnuiesc să se răspundă prin „justificări” de genul: „Se mai întâmplă... Aruncă materialele peste gard... Se execută controale superfi-

cială la țesătură... Unii paznici trec cu vederea...” etc. etc.

Aici, la combinatul chimic, anomaliile au atins culmea: paza este practic inexistentă. Despre vreun fel de împrejmuire a șantierului, despre reglementarea accesului care să facă posibilă efectuarea unui control temeinic — nici vorba. Pe șantier au putut opera nu numai unele elemente necinstite din rîndul salariaților, ci și alții: aici intră cine are și cine n-are treabă. Și cu toate că în mai multe rînduri aceste grave neajunsuri au fost sesizate, nu s-au luat nici un fel de măsuri!

Parcă de necrezut ca paza unor importante bunuri materiale de pe un șantier cum este cel de la Vîlcea să fie privită cu atîta ușurință de către factorii de răspundere din conducerea șantierului — și totuși această este realitatea.

— Nu, nu este o „scăpare” cum s-ar crede — ne-a asigurat tovarășul inginer Anton Crețu, șeful șantierului, cu o încercare (?) După consultări cu cadrele

după constatarea primului eșec înregistrat de „inovativitate” amintită, după primele furturi descoperite.

Se spune că, după ce te frigi cu ciorbă, suflă și în laur... Dar pe șantierul de la Vîlcea nu s-a considerat nimeni „fript”, și totul a rămas ca mai înainte. În schimb, infractorii au prins curaj, au trecut la acțiuni și mai îndrăznețe. În noaptea de 11 spre 12 iulie a.c., dintr-un fiset metalic aflat în incinta stației termice au fost furate câteva plăcuțe cu circuit imprimat, tranzistorizate, care făceau parte din sistemul de automatizare al cazanelor termice — piese de import. Activitatea infractorului a fost urmată de atît de atît de superficială față de apărarea avutului obștesc de care a dat dovadă cîlitatea de inexistența unui sistem de pază — și totuși asigură cu noi l-au făcut. Surprinzător omisiune, dacă ne gîndim că intra în obligațiile elementare ale conducătorii șantierului. Era de așteptat ca un asemenea calcul să se fi făcut măcar

după constatarea primului eșec înregistrat de „inovativitate” amintită, după primele furturi descoperite.

Se spune că, după ce te frigi cu ciorbă, suflă și în laur... Dar pe șantierul de la Vîlcea nu s-a considerat nimeni „fript”, și totul a rămas ca mai înainte. În schimb, infractorii au prins curaj, au trecut la acțiuni și mai îndrăznețe. În noaptea de 11 spre 12 iulie a.c., dintr-un fiset metalic aflat în incinta stației termice au fost furate câteva plăcuțe cu circuit imprimat, tranzistorizate, care făceau parte din sistemul de automatizare al cazanelor termice — piese de import. Activitatea infractorului a fost urmată de atît de atît de superficială față de apărarea avutului obștesc de care a dat dovadă cîlitatea de inexistența unui sistem de pază — și totuși asigură cu noi l-au făcut. Surprinzător omisiune, dacă ne gîndim că intra în obligațiile elementare ale conducătorii șantierului. Era de așteptat ca un asemenea calcul să se fi făcut măcar

Mihai GROZAVU
(Continuare în pag. a II-a)

Telegramă

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a primit o telegramă din partea președintelui Republicii Liban, Charles Helou, prin care acesta, exprimînd mulțumiri pentru urările adresate cu prilejul sărbătorii naționale a țării sale, transmite sincere urări președintelui Consiliului de Stat și poporului român.

Telegramă

Excelenței Sale
Domnului URHO KEKKONEN
Președintele Republicii Finlanda

HELSINKI

Cu prilejul celei de a 51-a aniversări a proclamării independenței Republicii Finlanda, adresez Excelenței Voastre felicitări cordiale și cele mai călduroase urări de sănătate și fericire personală, iar poporul finlandez urări de pace și prosperitate.

NICOLAE CEAUȘESCU

pagina economică

CONTRACTUL IMPLICĂ OBLIGAȚII, NU CONCESII RECIPROCE

Diviziunea socialistă a muncii în industrie, adică tot mai accentuată și specializarea întreprinderilor și a circulației bunurilor materiale între furnizori și beneficiari - necesită și presupune în mod firesc stabilirea unor legături de producție tot mai strânse între unitățile economice și chiar ramuri industriale întregi, prin cooperare. Practic, nu există întreprindere industrială care să nu aibă legături de cooperare cu una sau mai multe unități șabot obligată contractualmente, în continuare evoluție. Asemenea relații s-au statornicit atât între unitățile industriale din județul Alba cât și între acestea și alte întreprinderi din țară. Se permanentizează, de asemenea, o bună colaborare și cooperare dintre industria republicană și industria locală, cu perspective de dezvoltare și diversificare economice. Iar instrumentul angajării răspunderii, născut din necesitatea dintre producători și beneficiari este contractul economic, de a căror respectare depinde funcționarea normală a angrenajului producției în fiecare întreprindere, cât și la nivelul economiei naționale.

Ing. Nicodim ROȘCA
secretar al Comitetului județean
Alba al P.C.R.

Pe lângă obligațiile contractuale de către întreprindere enumerate sunt de natură internă, avându-și rădăcina în unele deficiențe de organizare a producției și a muncii, în nerimiclitarea realizării planului sortimental. Este adevărat, de vină sînt și unități furnizori și unități economice din județul Alba, care nu au livrat la termen produsele necesare, înscrise în contractele respective. Aceasta nu justifică însă poziția unor comitete de direcție din întreprinderile județului, tendința lor de a arunca cu ușurință întreaga responsabilitate a nerespectării termenelor contractuale asupra unor cauze de natură externă, așa-zisi „factori obiectivi” - cum sînt restanțele, lipsa mijloacelor de transport.

Cîteva exemple sînt edificatoare pentru a demonstra netoarea unității, unde asemenea justificări subiectiviste. Uzina de produse sovice din Ocna Mureș, pe primul semestru sînt realizate toate contractele încheiate. Însă, în lunile următoare, datorită unor deficiențe interne, obligațiile contractuale nu au mai fost respectate, atât față de întreprinderea industrială, cât și față de fondul pietei. O parte din vină revine și întreprinderilor de industrie locală din Aiud și Turda care, din păcate, nu și-au onorat contractele față de Uzina din Ocna Mureș, avînd restanțe la livrări de aproape 20.000 tone calcar.

O stare de lucruri similară există și la Complexul de industrializare a lemnului din Blaj. Aici, valoarea contractelor rămase în urma graficilor de livrări la peste 8 milioane lei. Sînt, este adevărat, și unele neajunsuri organizatorice, dar nu pot fi neglijate nici frecvențele rămîineri în urmă în livrarea unor cantități de material lemnos din partea multor întreprinderi „surori”, aparținînd tot Ministerului Economiei Forestiere. Unitățile trustului de exploatare, transport și industrializare lemnului din Blaj, au realizat în urma graficilor de livrări la peste 11.000 m.c. bușteni de fag, la peste 7.000 m.c. lobde pentru plăci fibrolemnoase, la 1.500 m.c. cherestea de fag pentru mobilia și 1.200 m.c. cherestea rășinoasă pentru bînale. Restanțe mari - peste 7.500 m.c. lobde pentru plăci fibrolemnoase - se constată și din partea unor unități ale trustului pentru exploatarea, transportul și industrializarea lemnului Pitești. Alți furnizori, deși au respectat termenul de livrare, au expediat la Blaj produse de calitate slabă, cu un grad de umiditate care a dus la defecte neașteptate de standard și normele interne, de prevederile contractuale.

Desigur, comitetele de direcție și organizațiile de partid din întreprinderi nu pot rămîne indiferente față de aceste stări de lucruri. Raporturile reciproce înstaurate între unitățile industriale, importanța reconsiderării acestora pentru desfășurarea ritmică a procesului de producție a fiecăreia, le obligă să-și respecte mai întîi propriile obligații asumate prin contractele de furnizare a unor materiale și materiale, semibănele și produse. Nici un comitet de direcție nu trebuie să uite că în timp

ce întreprinderea pe care o coordonează are rol de beneficiar - cu dreptul legitim de a pretinde îndeplinirea riguroasă a contractelor în același timp este și furnizor, cu obligația expresă de a respecta condițiile contractuale ce decurg din această calitate. Deci, întreprinderea care judecă asupra celor ce nu realizează îndatoririle contractuale trebuie, la rîndul lor judecate de aceleași argumente de alții, de beneficiarii care nu pot desfășura în condiții normale propriul proces de producție.

În spatele unui produs livrat sau al altuia stau, în ultimă instanță, cerințe bine dimensionate ale economiei naționale. De pildă, sortimentele înscrise în prevederile contractuale ale Uzinei mecanice din Cugir, acele mașini-unelte moderne, de mare randament, au menirea să contribuie la realizarea unor investiții, a unor noi capacități programate să dea producție industrială. Aceleași investiții sînt și în domeniul transporturilor, care au ca obiect livrarea unor bunuri de consum - în speță, mobila ce trebuie furnizată de Complexul pentru industrializarea lemnului din Blaj și bicarbonatul de sodiu, realizat la Uzina de produse sovice Ocna Mureș. Livrarea unor astfel de produse cu întârziere poate provoca dereglări în aprovizionarea populației, influențînd negativ circulația bănească și utilizarea materiale. În fine, îndeplinirea ritmică a planului pe sortimente, livrarea produselor la termen este stabilă în contractele sînt de natură să asigure și o activitate normală a transporturilor. Practica unor întreprinderi din județ, de a nu expedia mărfurile decît în ultima decadă a unui luni și în ultima jumătate a unui trimestru, expunînd la pierdere, determinînd apariția unor greve perturbări în activitatea transporturilor, depășirea posibilităților de acoperire cu mijloace de transport în perioadele de vîrf, cu toate consecințele ce decurg de aici - în orice caz consecințe nefavorabile.

Nimic nu justifică aceste neajunsuri sau tendința de autoluminare manifestată în unele întreprinderi, ca odată cu îndeplinirea indicatorilor globali ai planului, să se minimizeze importanța realizării sortimentelor și contractelor. Această opțiune își are izvorul și în faptul că încălcarea repetată a disciplinei contractuale nu angajează cu nimic răspunderea materială a furnizorilor. Din păcate, multe cazuri, între unitățile furnizoare și beneficiare s-a creat un climat de îngăduință reciprocă, cu privire la nerespectarea obligațiilor contractuale. O asemenea situație, aceste procedee străine de practica cooperării economice deformați și transformă spiritul ferm, obligatoriu al contractului într-un mod de mică înțelegere, în care termenul de livrare este considerat ca facultativ. Pentru prevenirea tuturor acestor mentalități, a indisciplinei contractuale, remedii este clar: obligația comitetelor de direcție și a furnizorilor lor de resort - în deplină concordanță cu indicațiile formulate la Conferința Națională a P.C.R. - să trateze cu toată răspunderea problema respectării imperioase a contractelor economice, prin măsuri de răspundere materială, care să asigure realizarea unei producții ritmice, condiție indispensabilă pentru livrarea la termen stabilite a sortimentelor și mărfurilor în circuitul economic.

Cu aproape un an în urmă, la 18 ianuarie 1968, ziarul nostru a publicat articolul „Viroza” indolenței muncii avuți obștești. În articol se arăta, printre altele, că datorită slăbii activității a consiliului de conducere, în cooperativa agricolă din Copăceni, fostul raion Giurgiu, aparținînd acum de județul Ilfov, munca este prost organizată, se manifestă indolența în gospodărirea și păstrarea averii obștești care se soldază cu pagube de milioane de lei. Aceste nereguli au dus la obținerea de producții mici, mult sub posibilitățile existente, și implicit la o valoare mică a zilei de muncă și la o slabă participare a membrilor cooperatori la muncile agricole. În articol se atrăgea atenția fostelor organe raionale că au neglijat îndrumarea acestei unități, precizîndu-se că activitățile de pîrtidă ce și ai uniunii raionale a cooperativelor agricole trec prin unitate, privesc cum acesta baze pasule pe loc, dar nu iau nici o măsură pentru a aduce lucrurile pe făgașul lor normal. Era firesc ca organelle raionale, dispune de cauză pîrtidă, să jete oțet luni cooperativa din Copăceni, să analizeze temeinic situația acesteia și să sprijine adunarea generală a cooperativelor și să măsuri pagube. Era și este nevoie, prin urmare, să tragă la răspundere pe cei vinovați. Dar lucrurile nu s-au petrecut așa, organele menite să asigure îndreptarea situației nu au mîscat un deget în acest scop. Rezultat?

De la bun început trebuie să precizăm că situația nu s-a îmbunătățit deloc, ci, din contră, s-a agravat. La cultura grîului, unde lucrările sînt complet mecanizate, producția prezintă o pierdere de 20 kg la hectar, realizîndu-se 1970 kg. La porumb, nu au fost ligate cele 68 ha stabilite în planul de producție, nu s-a efectuat decît o prăsilă și a doua prăsilă, ca urmare, s-au recoltat doar 1.100 kg în lemnul culturii. La 2.365 kg prevăzute în planul de producție. La floarea-soarelui s-au strîns cîte 777 kg la hectar față de 1.250 kg planificate. Producții mici s-au obținut și în lemnul culturii: la roșii în solare cu 9.000 kg la hectar mai puțin față de plan, la vinete cu 11.000 kg, la ardei gras cu 3.000 kg. Din planul de 1.800 l lapte de vaci s-au recoltat doar 1.300 l. Dar te miri de ce? În găria orizontului 40 a Grădinișelor sînt cu gropi prin ele, unele și fără rigole de scurgere, animalele sînt murdare de gunoi și de pămînt. Baza furajelor pentru perioadă de iarnă este asigurată în proporție de 300.000 lei, față de plan de 400.000 lei. Cîte o parte este pe cîmp. Mai sînt

încă de recolat 17-20 ha cu sorg pentru mîncare care ar putea aduce cooperativelor venituri importante. Obținerea unor producții mai mici față de cele prevăzute a dus la ne-realizarea planului de venituri cu peste 10 milioane de lei și implicit la o valoare mai mică a zilei-muncă chiar decît anul trecut. Există o slabă participare a cooperativelor la muncă; o mare parte s-au angajat salariați, o parte lucrează ca zilieri

mit, numai ca retribuțiile suplimentare, 64.000 lei. Era deci firesc ca suprafața cultivată în acest mod să se extindă progresiv, mai de an, în funcție de posibilitățile existente, de experiența dobîndită, în așa fel încît să sporească veniturile la zua muncă. Dar fără a se tine cont de criteriile amintite, s-a indicat sau, mai pe slesu spus, s-a impus de către organele a-grice tutelare să se cultive în acest

cu legume, iar consiliul de conducere a acceptat cu multă ușurință aceasta, fără a ține cont că unitatea are lipsă de braie de muncă, s-au înregistrat pagube de 2.800.000 lei numai din legumicultură. Astfel de situații diferentiale au dus la deficiența construcției solarilor, a răsadnițelor, s-au procurat semințe etc pentru a se obține un venit de 3.689.000 lei și s-a încasat doar 800.000 lei.

Judecînd lucrurile la rece, este totuși greu de înțeles, cum organele agricole la care lucrează specialiștii cu experiență au impus sau au acceptat asemenea sarcini de producție, știind bine că doi ani de zile cooperativii din Copăceni nu numai pagube din legumicultură, în principal din cauza lipsei brațelor de muncă. Tîrîni din Copăceni nu sînt consultați și ascultați în ce privește organizarea și orientarea producției, dezvoltarea avutului obștești. Pentru ei gîndesc organele județene și, după cum am văzut, în acest caz, gîndesc destul de prost. Cum poate oare să iașă o treabă bună dacă direcțiile agricole și ritmic de dezvoltare diferentiale au dus la deficiența construcției solarilor, a răsadnițelor, s-au procurat semințe etc pentru a se obține un venit de 3.689.000 lei și s-a încasat doar 800.000 lei.

DUPĂ UN AN, LA COOPERATIVA

AGRICOLĂ DIN COPĂCENI-ILFOV

Prețul dezordinii și nechibzuinței

la întreprinderile agricole de stat, în timp ce în cooperativa lucrările agricole intrînză sau se execută deloc.

Înginerul Radu Sandu spune că multe cooperative agricole ar dori să aibă condițiile celor din Copăceni. Într-adevăr, cooperativa este așezată în apropierea orașului, dispune de 1.250 ha teren agricol, din care o mare parte în lunca Argeșului, numai bun pentru legumicultură. Dar tocmai legumicultura înregistrează cele mai mari pierderi. În anul 1967, în luna mai, de un ajutor substanțial din partea organelor agricole județene în orientarea și organizarea producției. Dar acest ajutor de îndrumare se acordă la întîmplare, fără a se analiza temeinic condițiile specifice, în-cușura problema asigurării forței de muncă. Mai concret, despre ce este vorba. Anul trecut s-au cultivat două hectare cu roșii în solari, cultura a fost îngrijită bine și s-a obținut un venit de 300.000 lei, față de plan de 400.000 lei. Cîte o parte este pe cîmp. Mai sînt

an 10 ha cu roșii în solari. S-a investit în această acțiune 1 milion de lei și s-au încasat doar 200.000 lei față de 250.000 lei planificați. Ce s-a întîmplat? Solarile nu au fost amplasate la adăposturi ferite de curenții puternici de vînt, au fost construite prea înalte. Un vînt puternic a dărîmat solarile, iar plantele au degenerat. Construcția a fost refăcută s-au plantat alte răsaduri, dar a fost prea tîrziu; roșiile au fost scoase pe piață o dată cu cele din cîmp și au costat foarte scump. Mai mult, din cauza că în solari s-au folosit două rînduri de plante n-au mai rămas răsaduri pentru a se cultiva 10 ha cu roșii timpuriu direct în cîmp așa cum era prevăzută. Încă o pagubă de 4-500.000 lei. Așadar „ajutorul” dat de organele agricole tutelare i-a costat pe cooperativii mai bine de 1 milion de lei. De fapt nu este singura greșală în organizarea și orientarea producției. În luna mai, s-a indicat de către organele agricole a lucrat în acest sector au pri-

Considerăm că e timpul și cazul să se facă o temeinică analiză a stării de lucruri de acolo, să se creeze condițiile necesare pentru ca adunarea generală a cooperativelor să acționeze efectiv și activ pentru organizarea și orientarea producției și organizarea avutului obștești, promovînd în acest scop la conducerea treburilor cooperativei cadrele cele mai capabile. Tot atât de necesar este, de asemenea, ca cei noștri de pe teritoriul situației economice și organizatorice necorespunzătoare din cooperativa să fie trași la răspundere - la răspundere materială - încît să se lichideze o dată pentru totdeauna arbitrarul și formalismul în munca de îndrumare a cooperativei, să se asigure un sprijin competent și eficient pentru progresul ei continuu.

Florea CEAUȘESCU

Nou abataj frontal deschis la Lupeni

În cadrul exploatarii miniere Lupeni s-a deschis nou abataj frontal, cu capacitate anuală de extracție de peste 170.000 tone de cărbune coalsificabil. Aici se aplică cele mai avansate procedee de extracție și încălzirea cărbunului cu combina, susținerea lucrărilor miniere cu stîlpi hidrolici, protecția cu tavan artificial din plumb metalic. Pe galeria orizontală 40 a fost pusă în funcțiune o bandă transportoare în lungime de 850 metri, care colectează cărbunele extras din patru abataje și îl expediază spre stațiile de expediere. Noua instalație are o capacitate de 1.700-1.800 tone de cărbune pe zi, înlocuind 8 locomotive de mină.

EXPRESIA CIFRICĂ A UNUI REVIRIMENT

În anul 1967, întreprinderea de construcții că ferate-București și-a încheiat anul de activitate cu un beneficiu de 3.575.000 lei, ceea ce constituia un argument solid pentru realizarea sarcinilor de beneficiu, mult sporit, din acest an. Dar surpriza! Primul trimestru din 1968 s-a încheiat cu un deficit de aproape 2,6 milioane lei. Cu alte cuvînt, beneficiile realizate într-un an se risipiseră doar în trei luni. De fapt „surpriza” nu era o surpriză. Modul neorganizat în care se lucra în primul trimestru la stațiile santierelor întreprinderii, accentul cînd pe obiectivele fals rentabile și, mai ales, lipsa oricărui pregătiri pentru anul 1968 nu pu-

teau avea alt rezultat. În plus, în întreprindere se crease o atmosferă improprrie unei activități normale de lucru: nu de puține ori, dispozițiile date de director și cele ale inginerilor sef se băteau cap în cap, deciziile erau contradictorii și nefondate. Undeva, în complicatul mecanism de producție al întreprinderii, intervenise o dereglare, ceva nu mergea.

„Aprilie 1968. Comisia care a cercetat aceste neajunsuri și ministerul au hotărît înlocuirea directorului și conducătorului economic al întreprinderii. Primirea echipii de conducere cu oameni hotărîți să-și revitalizeze activitatea în primul pas în îmbunătățirea activității întreprinderii și a santierelor. Trebuia să se realizeze o producție de 21 milioane lei, mai mare ca cea realizată în 1967 și un beneficiu de peste 2,5 ori mai mare. În ceea ce privește deranjarea, se făcuse o analiză și se luase decizia „a zero”, adică o pierdere de 2,6 milioane lei.

„Începutul lunii decembrie a noului director al întreprinderii, tov. Florea Sandu” se relatează despre modul în care s-au rezolvat unele cerințe elementare pentru bunul mers al producției asigurarea și desfășurarea activității pregătite și a utilajelor necesare, o ritmică aprovizionare cu materiale - prin prisma îndeplinirii sarcinilor culturale și cele de perspectivă - instaurarea unei stricte discipline de lucru pe santiere. Nu exagerăm dacă spunem că nici o posibilitate de promovare și ducă la realizarea sarcinilor de plan nu a fost ignorată. Pentru completarea necesarului de forță de muncă și creșterea stabilității sale s-a angrenat un mare număr de muncitori în școli de calificare și s-au organizat centre de cazare a muncitorilor la Fundulea, Bărgănești, Clocănești și Urleasca. În același sens favorabil au acționat și specializarea santierelor pentru executarea anumitor tipuri de lucrări - căi ferate, construcții, clădiri, poduri s.a.m.d. - precum și realizarea grupată a lucrărilor în timp și loc, evitîndu-se disersarea forțelor. Datorită unor asemenea măsuri au scăzut cheltuielile de producție și au scăzut costurile, dacă avem în vedere că gradul de mecanizare a lucrărilor a crescut într-un ritm sustinut, atîrnînd la operațiunile de dublări de cale ferată (ce dețin o pondere covârșitoare în volumul total de producție) la aproape 100 la sută.

„Baza de montaj din apropierea, dotată cu materiale portale, boghuluri de transport al prefabricatelor și alte utilaje specializate, înalta disciplină în manevrarea echipelor, îndrumarea lor pas cu pas - față de suportul organizării lucioase a muncii pe acest santier - XI - care pe lângă dublarea de cale ferată, executată asupra unui segment de cale ferată de aproape 200 m lungime, era terminată.

„Baza de montaj din apropierea, dotată cu materiale portale, boghuluri de transport al prefabricatelor și alte utilaje specializate, înalta disciplină în manevrarea echipelor, îndrumarea lor pas cu pas - față de suportul organizării lucioase a muncii pe acest santier - XI - care pe lângă dublarea de cale ferată, executată asupra unui segment de cale ferată de aproape 200 m lungime, era terminată.

„Baza de montaj din apropierea, dotată cu materiale portale, boghuluri de transport al prefabricatelor și alte utilaje specializate, înalta disciplină în manevrarea echipelor, îndrumarea lor pas cu pas - față de suportul organizării lucioase a muncii pe acest santier - XI - care pe lângă dublarea de cale ferată, executată asupra unui segment de cale ferată de aproape 200 m lungime, era terminată.

Dan MATEESCU

(Urmare din pag. 1)

construiesc alte obiective. Personal, cred că asemenea rezultate pot fi evitate, și de aceste învățăminte înțelegem în orientarea investițiilor în cadrul viitoarelor planuri. Pentru a nu immobiliza fonduri de investiții în unele capacități mari, care de regulă nu sînt folosite integral în primii ani de funcționare, ne-am propus ca în prima etapă dotarea cu utilaje a acestor unități să se facă la nivelul strieului necesar pentru a se parcură și introducerea utilajelor noi, în raport cu necesitățile consumului.

Nu putem trece cu vederea nici faptul că, datorită unei înțelegeri eronate a promovării tehnicii moderne, s-au comis exagerări în ce privește chiar oportunitatea unor obiective de investiții, iar dimensionarea unor capacități s-a făcut necorespunzător cu posibilitățile de aprovizionare cu materiale prime sau cu necesarul de consum al populației. Un astfel de exemplu îl oferă fabrica de produse lactate Petroșeni care, deși este intrată în funcțiune de mai mult timp, din cauza că lipsește materia primă în zona în care se află amplasată, nici pînă astăzi nu a reușit să lucreze la capacitatea integrală de producție.

Cert este că, alături de numeroase obiective industriale care își dovedesc din plin utilitatea și înaltă eficiență, au apărut, în unele sectoare, capacități de producție cu un nivel de economizate scăzut. În bună parte tocmai din cauza exagerărilor care s-au comis, cu ocazia dimensionării și amplasării lor. Experiența ultimilor 15 ani, ca să ne referim la o perioadă mai îndelungată, dar mai ales ultimii ani, au arătat limpede că, pentru valorificarea tuturor resurselor de materii prime vegetale și animale pe care agricultura le pune la dispoziție și aprovizionarea mai bună a populației cu un sortiment largit de produse, este absolut necesar ca, în paralel cu creșterea unității medii și mari, amplasate în bazinele unde materia primă se găsește din abundență, în viitorul imediat să construim și unități mai modeste, adică mai mici și mai lăf-tine.

Nicidcum nu trebuie să se înțeleagă că înființarea de unități mici ar însemna o încălcare a principiilor concentrării și specializării producției, caracteristici esențiale ale oricărei economii moderne. Aceste principii de organizare a economiei sînt riguros reflectate în primul rînd prin cele peste 30 de fabrici și 33 de secții de producție noi, cu capacități mari și medii, ce vor fi construite în următorii doi ani ai cincinalului. Desigur, între acestea se vor număra unități de ulei, zahăr, bere, abatoare care, prin natura proceselor tehnologice și consumul ridicat de asemenea produse, al populației, se pretează îndeosebi la dezvoltarea pe

tone de produse, înlesnindu-se valorificarea unui important fond de materii prime și produse agricole pentru piața internă și la export. De asemenea, prin înființarea acestor fabrici se va folosi mai ales forța de muncă a femeilor din zonele intra și suburbane, dintr-un astfel de punct de vedere, apropierea veniturilor bănești. Cît de rentabile vor fi aceste unități reiese din următoarea comparație: o tonă de smură de grădina sau de pădure, sau o tonă de afin congelat au un preț de revînzire la export cu mult mai puțin decît o tonă de carne de porc. Investiția mică și recuperarea rapidă a cheltuielilor aferente acestor construcții, al-

cole sportive, de calitate. Desigur, nu în toate cazurile aceste surse sporite de produse agricole întreprindere condiții optime din punct de vedere economic, pentru a fi valorificate prin unitățile noi de mare capacitate. Oricum, însă, ele nu pot fi lăsate să se pierdă, în asemenea cazuri, deosebit de utile se dovedește creșterea, în bazinele relativ izolate, cu condiții mai grele de transportare a materiei prime către centrele industriale mari, a capacităților de producție care realizează la maximum materiile prime existente.

Dacă în ultima vreme s-a făcut simțită creșterea cantitativă și calitativă a producției industriale alimentare, nu-i mai puțin adevărat că se resimte încă și azi o oarecare rămîineri în urmă față de cerințele populației în ce privește diversitatea sortimentului. În buna parte, această situație se datorește și faptului că, în general, unitățile de mare capacitate se repliază mai greu la cererile consumatorilor. Producția de serie mare necesită un timp mai îndelungat pentru trecerea de la un sortiment la altul, inconvenient care dispare în condițiile unei unități mai mici, unde trecerea rapidă de la fabricarea unui produs la altul este mai ușoară. Avînd o mare mobilitate în adaptarea la gusturile și preferințele consumatorilor, prin unitățile de mică capacitate poate fi promovată și menținut specificul local în alimentația populației, lucru care astăzi aproape că nici nu se sesizează.

Tot în acest context, mai trebuie avut în vedere și un alt aspect: creșterea, în anii din urmă, a producției de alimente concentrate, semipreparate culinare și conserve rîtite, deși a înlesnit mult munca gospodăriei casnice, datorită diversității restrinse încă

de sortimentaj nu a reușit să elibereze femeile de o seamă de îndatoriri care le răpesc din timpul de odihnă și distracție. Dezvoltarea industriei alimentare, prin creșterea unităților mici, va permite satisfacerea într-o măsură sporită a cerințelor gospodinelor cu o semnificativă contribuție la dezvoltarea marea industrie nu le poate oferi.

În sfîrșit, între alți factori care justifică înființarea de unități mici alături de altele de mare capacitate, se impune atenția la subiectul creșterii ponderii conștientului populației țării ridică probleme noi în legătură cu asigurarea unei alimentații variate, bogate nutritiv, cu o mare putere energetică și calorigenă, multilateral și armonios proporționată.

Cu cuvînt să subliniem cu toată claritatea ideea că, deși vor fi unități mici, nu se va accepta nici o abatere de la rigorile calității și criteriilor de eficiență economică. Chiar dacă din anumite puncte de vedere investiția specifică în asemenea unități va fi mai mare, este posibil ca în final și aici să se obțină un înalt grad de rentabilitate. Există, în primul rînd, avantajul că anumite cheltuieli ocazionale în deosebi de transportul materiei prime, care în unitățile mari au un volum însemnat, să se situeze la un nivel mai scăzut.

O ultimă problemă. Intrucît numărul cel mai mare de unități cu caracter de deservire și aprovizionare curentă îl întrevădem în subramurile care se remarcă prin gradul înalt de perisabilitate a produselor, creșterea acestora impune obligatoriu revizuirea condițiilor de păstrare a mărfurilor alimentare în ceea ce ne privește, soluționarea problemei stî în puterile noastre. Insist asupra acestei chestiuni din considerentul că și comerțul va trebui să-și creeze, în prelungirea lanțului frigorific al industriei alimentare, spații suficiente de depozitare la frig a produselor alimentare în toate unitățile sale de gros și cu amănuntul. Consumatorul este, în mod legitim, exigent și dorește ca produsele pe care le cumpără să-și păstreze integral prospețimea. Datoria primordială a industriei și a comerțului este să-și merrască condițiile de depozitare și a

O structură mai elastică a industriei alimentare

capacități mari. În alte subramuri, cum ar fi cele ale prelucrării lapteului, cîrni, legumelor și fructelor, panificației, dulciurilor, se resimte nevoia unor unități de mică capacitate. Rolul acestor unități este fie să servească o zonă restrînsă de consum - cazul fabricilor de pline, lapte și al fabricilor de preparate de carne din cauză orășelor mai mici și zonelor rurale dezvoltate fie să utilizeze la maximum materiile prime existente în zone îndepărtate de centrele industriale mari, cum este cazul distilării de rachiu și natural, secțiilor de brînzeturii, centrelor de vinificație, al fabricurilor de conserve de fructe și legume, care pot atrage în fondul centralizat de stat importante cantități suplimentare de materii prime agricole.

În acest sens intenționăm, bunăoară, ca în regiunea subcarpatică și intracarpatică să amplasăm 15 fabrici mici, cu activitate sezonieră, pentru valorificarea fructelor de livadă și de pădure. Creșterea acestor unități are multiple consecințe pozitive fiecare dintre ele avînd o capacitate de prelucrare de 1.000-2.000

turi de celelalte avantaje, cred că constituie suficiente argumente pentru a trece rapid la construirea și în alte subramuri a unor unități de mică capacitate. Creșterea în ansamblul industriei alimentare, a unor unități mici este impusă, așa cum aminteam mai înainte, de creșterea cantitativă și calitativă a producției agricole, ca și de cerințele mereu sporite și variabile diverse ale populației. Cît privește primul aspect al problemei în discuție, nu trebuie demonstrat prea mult că, de-a lungul anilor și mai ales în ultima vreme, au sporit considerabil mijloacele de mecanizare a lucrărilor agricole, s-au extins lucrările de ameliorări funcționare, în special sistemul irigațiilor, s-a intensificat procesul de chimizare și fertilizare a solului, s-au diversificat și lărgit aria și ponderea zootehniei, ale culturilor legumicole, pomicele. Totodată, au fost reparate mai judicios pe teritoriul ramurile de producție, culturile și speciile de animale, corespunzător condițiilor pedoclimatice și social-economice din fiecare zonă, ceea ce, de asemenea, a contribuit la obținerea unor producții agri-

MIZA SOCIAL-UMANĂ A DEBUTULUI ÎN PROZĂ

Dacă evoluția unei literaturi depinde în mare măsură de afirmarea continuă a unor noi talente scriitoricești, nu e mai puțin adevărat că și într-un fel firesc — calibrat va-lorice al unor autori debuturi diferite adeseori alături de marea literatură înaltă diferentiale se impun aproape de la sine. Se ivesc o serie de cărți de debut, într-un gen sau altul, care aduc o adevărată infuzie de prospe-titudine, de originalitate creatoare, aten-șind de la început vocații autentice. Literatura noastră — înregistrată în ultimii ani asemenea apariții. Po-vestirea, schița, nouela, genul scurt în genere continuă să fie abordat cu predilecție și nu a răzarat cu reale calități artistice de o serie de tineri prozatori. E, desigur, prematur de stabilit cu exactitate linile evoluției viitoare ale scrierilor acestor prozatori; totuși, urmărindu-le cu atenție înclinată pentru o anumită problematică și mo-dalități de expresie, modul în care izbutesc sau nu a converti lumea ex-terioară în univers artistic, ca și ap-ropierea de a întui laturile și sen-surile esențiale ale vieții încercă-implicite, a determina marca indivi-dualității lor, fie ea chiar, în cazul unor, mai incipientă, mai difuză sau mai stingă vădită, ori dimpotrivă. Ne vom raporta în acest sens la trei din ultimele volume apărute în edi-ția „Lucașari”: „Povestiri dife-rite” de Tudor Octavian, „Pe malul fluviului, departe...” de Stefan Stoian și „Cădătorii de familie” de Mircea Constantinescu.

Ceea ce caracterizează prozele lui Tudor Octavian reprezentând un debut cu totul remarcabil — e o anumită fervoare analitică care, desi pătrun-ge în intimitatea faptelor de viață, nu le răpește doza de înedit, pu-terea de seducție a formelor, modul său din povestirea „Înainte și înapoi” și pe autor îl interesează la fel de mult „latura psihologică a in-timităților”, „esența relațiilor dintre oameni” în scopul de a se cunoaște pe sine și să clarifice astfel „lul pe care-l ocup eu între ei”. Seceta, învazia insectelor, aerul dilatat, to-rid al empei nesfârșite, electrovite-țierilor ceremonioase, scurtele miș-cări, rituale parca, îngere în a se-moșteră densă, puțin bizară (ca în unele din nulele lui Stefan Bănu-lescu) în care sufletul adolescentului vibrează cu o neobișnuită acuitate, sesizând deodată „proprietăți mutabile” în aer, în lumina, în sunet, în ob-iecte, acumulari repetate care vest-tesc înfăptuirea unei miraculoase transformări — pășirea pragului ma-turității. Acest sentiment al locului și rostului pe care omul încearcă să și-l afie în lumea efemeră a lumii, unei alte povestiri: „Tăietorul de lemne” în care tânărul eor ca să descopere umanitatea în înfățișările sale nepretentive, modeste. Cite-rea povestirii de a lui înedit, însă mai reprezentative — este un sub-strat metaforic sau alegoric („Carol, soldat și călător”, „Izabel moartă”, „Praf și pulberea”, „Analiza gram-matică”), „Carol, soldat și căl-ător”, „Spre țările de dincolo”, „Antrazobolnică, straniu personal na-rind cu dezvoltare înfintimări de un tragic bulesc ce denuntă absur-ditatea măcelurilor. Sub posibilită-țile autorului, scrieri ca „Mina în sărbătoare”, „Povestiri în două părți” sau „O povestire de dragoste” nu reușesc să capteze interesul cli-torului datorită debilității substan-țiale, banalității situațiilor înmagi-nate. În „Scamul de nuntă”, autorul în-primută și înfintimări de un in-tențiu parodistic, fără a evita însă diluția și efectele facile. Din aceeași categorie face parte și „Linia dreaptă”, scrieri în care intenția ar-tistică e urmată și reliefată însă mai convinsător. Demonstrăm în acest prim volum finete în analiza stărilor sufletești și aptitudinea de a sesiza în plan simbolic laturile și funcțiile inedite, subtile ale faptu-rii de viață, autorul vizitează promi-tătoare resurse de a investiga, în scrierile sale ulterioare și fenomene de mai amplă semnificație umană și vibrante socială, mai adine caracte-ristică timpului și realităților noastre.

Un prozator în fel de interesant amăntă și Stefan Stoian în volu-mul său „Pe malul fluviului, departe...”, diferit însă ca factură artistică de cel precedent. Citeva din scrie-riile sale precum „Tiri, pantere, lei, elefanți”, „Un bășchet de țesături de cârți” sau „În desțeparea zăpezilor” se înscriu în tendința unora din prozele lui Eugen Barbu, tratând despre lumea cartierelor periferice. Erol și au un mod frust, spontan de a reacționa la viața în fond sufletește nealterată, deschis spre lume, sensibil la valorile autentice ale vieții, refractar ipocriziei, su-perficialității, maliției. Autorul cul-tivă cu predilecție stilul oral. De aici pitorescul relieful, coloratura și plasticitatea limbajului. Într-o ma-nieră artistică diferită de aceea a lui Tudor Octavian (lirismul lui cedind de data aceasta locul unei unde învâltuitoare de umor și de simulată autoironie) în „Pe malul fluviului, departe...” — piesa de rezistență a volumului — este urmărirea, de ase-menea, formația morală a unui tânăr prin prisma unor întâmplări și si-tuații aparent obișnuite, fiind de existența cotidiană, care încep a determina experiența de viață. În plan stilistic se simte o anumă în-riurire a prozei lui Salinger, indece-sibil prin modul dezvoltat al eroului de a se exprima și să manifeste în condarea, credulitatea, prin efectul direct al comunicării între personal și cititor, sedus, implicat parcă în peripetii. Uneori, însă, insistența ur-mărire a pitorescului și a efectului umoristic, plătirea în marginea a-pectelor semnificative ale vieții, să-răcește viziunea autorului ca în „La revederea cu ambele mâini”, unde tot subiectul se reduce la indeciziunea locotenentului de a intra în a întră în vorbă cu o femeie din comparti-mentul trenului. Se întrevăd aici (și nu numai aici) riscurile unui a-nume manierism, rezultat din abor-darea excesivă a unei tematici vastă asemănătoare, din observarea acce-lerată stricte — intruciva marginale — ale vieții ce în îndeosebi de zo-

cinema

● Columna (ambele serii): PATRIA — 8; 12; 15; 18; 20.45; LU-CEAFĂRUL — 8.30; 12; 16; 19.30.
● Zădărnici: în trei părți: REPUB-LICA — 9; 11.30; 14; 17.15; 21.
21.15, CAPITOL — 8.30; 10.45; 13.30; 15; 20.30; MELODIA — 9; 11.30; 14.30; 16; 18.30; 20.45; MO-DERN — 9.30; 11.45; 14.15; 16.30; 18.45; 21.15.
● Superautomat: VICTORIA — 8.30; 11.30; 13.45; 15.45; 18.15; 20.45.
● Aventurierii: LUMINA — 8.30-15.45 în continuare; 18.15; 20.45.
● Lustragiu: DOINA — 11.30; 13.45; 15.15; 16.30.
● Judo: agen secret: RAHOVA — 15.30; 20.30; GIULEȘTI — 15.30; 18; 20.30.
● Am Intinși Hgani fericiți: RAHOVA — 18.
● Hombre: GRIVITA — 9; 11.15; 13.30; 15; 16.15; 18.15; 20.30.
● Miorita — 9; 11.15; 13.30; 15; 16.15; 20.45.
● Săpăse oameni de aur: INFRA-TIREA ÎNTRE POPOARE — 15.15; 17.45; 20; MUNCĂ — 15; 20.
● Republică: MUNCĂ — 18.
● Frații săbăteți: BUZEȘTI — 18; 20.30.
● Rostii vechi: DACIA — 8.30-15.45 în continuare; 18.45; 21.
● Prințesa: UNION — 10.30; 15.30; 18.30; 20.30.
● Ultimul voteod: UNIREA — 15.30; 18.
● Arm Jones: UNIREA — 20.30.
● Suflete tari (ambele serii): LIRA — 15.30; 18.
● Căderea Imperiului roman: DACIA — 8.30; 12; 16; 19.30.
● Mărturisirile unui domn cu cameră mobilă: COTROCENI — 15.30; 20.30.
● Valea albinelor: COTROCENI — 18.
● Fete în uniformă: AURORA — 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.30.
● Vesnicul întințit: MOSILOR — 15.30; 20.30.
● Ochiul lui Mosilor — 18.
● Planeta maimuțelor: ARTA — 9-15.45 în continuare; 18; 20.15.
● Spatius (ambele serii): PRO-GRESUL — 15.30; 19.
● Tarzan, omul-maimuță și Fiu-l lui Victor: AURORA — 15.30; 18.
● Viteazul plătosei pofta: VI-TAN — 15.30; 20.15.
● Fete în uniformă: VITAN — 18.
● Fiu lui Tarzan: PACEA — 16; 18; 20.

teatre

● Filarmonica de stat „George Enescu” (la Ateneu Român): Madam Butterfly — 19.30.
● Teatrul de Operă: Sinege vienez — 19.30.
● Teatrul Național din Praga (de la sala Comedia a Teatrului Național „I. L. Caragiale”): Casa Bernardini (ambele serii) — 19.30.
● Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Studio): O femeie din Paris — 19.30.
● Teatrul de Comedie: Opinia publică — 20.
● Teatrul „Luca Sturdza Bu-gureanu” (sala din bd. Șchița Mu-gureanu): Comedie pe întinerie — 20; (sala din str. Alex. Sahia nr. 20, A): Sifonul pămintului — 20.
● Teatrul „C. I. Nottara” (sala Levitara, V. 19.30; sala Studio): Scanele — 20.
● Teatrul Mic: Ingritotul — 20.
● Teatrul „Barbu Delavrancea”: Cine ia ucis pe Carol al VI-lea? — 20.
● Teatrul „Ion Creangă”: Nă-zdrăvanii lui Păcălă — 15.30.
● Studiuul T.A.T.C. „I. L. Caragiale” (sala Studio): O femeie din Paris — 19.30.
● Teatrul „Tănărașcu” (sala din Calea Victoriei): Papucelul — 17; (sala din Calea Victoriei): Papucelul — 17; (sala din Calea Victoriei): Papucelul — 17.
● Teatrul satiric muzical „C. Tănăse” (sala Savoy): Ca în tranșe — 19.30; (sala din str. Lăzăr-șii nr. 174): Mexico-Melody — 19.30.
● Ansamblul artistic al Uniunii Generale de Sindicaturi (str. Lip-sceni): Selecțiuni ’68 — 20.
● Cercul de Stat: Cercul „Aeros” (R.D.G.) — 16; 19.30.

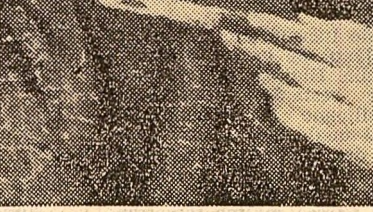
Un secol de la nașterea lui Luchian

UN MONUMENT DE ARTĂ ROMÂNEASCĂ

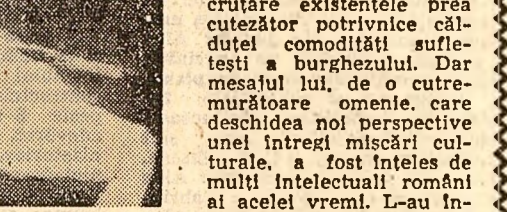
Creația lui Luchian concentrează un întreg orizont de spiritualitate românească. Artistul care coboară din acele timpuri de miazănoapte, unde — în preajma Voronețului — s-au născut și Eminescu, și Iorga și Enescu, a trăit cu o intensitate mistuitoare, arzând în flacăra pură a unei sensibilități tragi-ce. Afirmându-se la cum-pătina a două veacuri, dic-tura lui este un moment nu doar al artei, ci al în-țregii noastre culturi. În-tregi vreme în care sămă-nătorismul va da (mai ales către sfârșitul primului ce-neniu al secolului nostru) inflexiunilor sentimenta-liste ale esteticii celor ce denatură arta lui Grigo-rescu spre izvoarele de auten-ticitate crez artistic, Lu-chian (deslușind sensul major al operei lui Grigo-rescu) se va întoarce spre izvoarele de auten-ticitate și biruitoare trăire sufletească ale spiritului artei populare.

Din picturile lui, care e-voacă umila bucurie a smalturilor, olăriei tără-nești, a pământului ars, brun-roșcat, a iradiei a adică înrurire asupra picturii noastre, ademen-te, de-a lungul a multe decen-ii. Si arta, de o densă materialitate, cu neștiri nocturne și sonore, a lui Petrescu, și aceea, de o delicatitate dramatică, a lui Tonitza, în care motivul decorativ folcloric își dez-văluie adesea tainica poezie și cea a lui Pallady. Într-unul și în altul se vede un rafinament extrem al fres-celor noastre medievale, s-au definit în atmosfera constituirea căreia pic-tura lui Luchian a contribuit hotărâtor.

Pentru pictorul Anemoneș, caracterul românesc înseamnă o permanentă redescoperire a unei spiritualități care se comuni-că, asemenea sevei ce ur-că, nevăzută, din adânci rădăcini, până în suprafa-ța inflorescătoare, explozie de lumină și de culoare. E vastul sentiment al na-turii, asemănător cu al poetului anonim, acel al călătorului desăvârșit prin care și Brâncuși se va a-propria de substrații in-departate ale folclorului. E umanismul celui care, privind în dintr-un cer, nu caută doar senzația vizu-ală, ci aspiră să afle for-tele latente ale lucrurilor, ale vieții lor launtrice.

ȘTEFAN LUCHIAN

UN ZUGRAV (autoportret)

cu inițialele tânărului, pe vremea aceea, Tudor Ar-ghezi: „...e viață și bucu-rie în toată lumina care curge din mina lui fer-me-cată. Unde îi trece pen-sula sau pastelul se trezește năumeidect ma-terială chemată să cinte. În-treburul lui Luchian este un ritm mare care rostogolește eternitatea asu-pră-și ca într-un vis in-doiit. Frumusețea artei lui Luchian rețută și canalizată se opune unei judecări, ea trebuie lăudată așa cum este sălăvită în cîntece na-tura și femelia iubită”.

Emolomani, evocarea tiră-zie a lui Luchian, pe care, în 1939, o publica Gala Galaction, asază în fața sufletului nostru o drama-tică asemuire a destulului acestui finis artist pe care, brusc, o descoperim a fi de un înfrîntor adevă-rat: „Se întâmpla cu a-cest artist excepțional drama repetată și cana-lizată: când omul începe să se scufunde în una ne-ară-nămiențică, contemporani privind de veste că nenorocitul lor de ce-de-tăean a fost trimis al ce-

tv

capacități în ecuațiile producției. 18.05 — Curs de limba rusă (re-luarea lecției de joi), 11.30 — Curs de limba spaniolă (lecția a 26-a), 12.00 — Închiderea emisiunii de duminică, 17.30 — Telex T.V. 17.30 — Actualitatea. În agricultură: 17.50 — Actualitatea în industrie. În cuprins: Dialog cu cumpără-torii Vorbestea Ion Păpan mi-nistrul comerțului interior; Curs de limba spaniolă (reluarea lecției a 26-a), 18.30 — Ateneuul întrerutului. Colocuiu cu regizorul Andrei Blălean, plastianu Octav Grigorescu, scriitorul Marin Sorescu, Gazdă și interlocutor: Sizițana Pop, 19.00 — Telexjurnal de seară; Bușteniul me-teorologic, 19.30 — Publicitate, 19.45 — Ghid utilitar, 19.55 — Opinia Div. 20.00 — Telexjoc — 20.20 — Desene animate, 20.30 — Reflector, 21.15 — Film artistic: „De trei ori București” — producție a Studioului cinematografic „Bucu-rești”, 22.45 — Telexjurnal de noapte, 23.00 — Închiderea emisiunii.

„Un tablou pentru sălpezepe ani” în care „emanciparea” adolescență și privirea „desu” de schematică și tern. Evident, nu-l reprimăm autorului orientarea către o problematică în-spirată din viața tineretului ci modul epidermic, superficial de a o trata, opica precară, de alocuri chiar de-formantă, de a însta a tocmă de ceea ce e mai lateral, mai impropriu de fapt acestei vieți. Si tocmal pentru a salva de la banalitate aceste poposiri în nesemnificativ autorul recurge nu o dată la artificii formale, la un lim-baj adeseori pretios metaforizant, așa voit modern, ce contrastează însă iz-bitor cu alte multe pasaje în care, dimpotrivă, predomină tonul prozic, expositiv.

De la sine înțeles că persistența într-o ideatică minoră, irelevantă nu poate împinge decât la seculare și sterilitate actul artistic. Cu atât mai mult încercarea de a face atractiv, complicând-o-volt, obținând-o un-cori, arborând stîngaci o anumă deta-șare și dezvoltare. Să ne reamini-m în acest sens ce scria G. Căli-tinescu: „Sint artiști care în vreme ce alții se învârtesc spasmodic în ju-gul trupurilor inerte ale abstracți-ilor, suflă asupra lor și le dă viață. Creatorul se semnalează printr-o tulburătoare simplitate, printr-o cla-ritate excepțională. Autorul nematu-ritat vede înclint și caută adăncime în nori, marea creație e elemen-tară ca o sferă de cristal”. Exem-plul marilor creatori este și în sens opus elocvent. Sub crusta înțelesului de viață aparțină ob-șnuite un Cehov a știut a în-tui și releva în povestirile și nu-velele sale cu rară forță de expre-sie sensuri și adevăruri umane de o mare profunzime. Joyce, bunăoară, în fața unei vieți aparente și cu-tate și imprimat vieții celei mai co-mune, dimensiunii și grandooarea unei maelustuoase epoci. Aceasta ne-cesiță, firește, un talent deosebit, ca-pacitatea de a se străfătuie adânc în crăpăturile și straturile adânci imense. Pentru un tânăr prozator, însă, îmbogățirea și maturizarea experien-țelor sale artistice e condiționată în chip vital de intensitatea gradului de a recepta creator realitățile esen-țiale și problematica stringență a timpului și epocii sale. Iar măsura talentului său, dovedită în raport cu aptitudinea de a investiga straturi tot mai adânci ale existenței umane, de a revela și adevărurile funda-mentale și spiritualitatea poporului căruia îi aparține, profunzimea și dinamismul vieții semănător și în ceea ce ea conține mai semnificativ, alt sub-aspect social și moral, psiholo-gic. În această perspectivă, înfor-mul călinescian: „Nimic nu e adevărat, dacă nu e exprimat, ni-mic nu e exprimat dacă nu e trăit” își păstrează o nestribită valabilitate.

Adrian ANGHIELESCU

„11.00 — Curs de limba rusă (re-luarea lecției de joi), 11.30 — Curs de limba spaniolă (lecția a 26-a), 12.00 — Închiderea emisiunii de duminică, 17.30 — Telex T.V. 17.30 — Actualitatea. În agricultură: 17.50 — Actualitatea în industrie. În cuprins: Dialog cu cumpără-torii Vorbestea Ion Păpan mi-nistrul comerțului interior; Curs de limba spaniolă (reluarea lecției a 26-a), 18.30 — Ateneuul întrerutului. Colocuiu cu regizorul Andrei Blălean, plastianu Octav Grigorescu, scriitorul Marin Sorescu, Gazdă și interlocutor: Sizițana Pop, 19.00 — Telexjurnal de seară; Bușteniul me-teorologic, 19.30 — Publicitate, 19.45 — Ghid utilitar, 19.55 — Opinia Div. 20.00 — Telexjoc — 20.20 — Desene animate, 20.30 — Reflector, 21.15 — Film artistic: „De trei ori București” — producție a Studioului cinematografic „Bucu-rești”, 22.45 — Telexjurnal de noapte, 23.00 — Închiderea emisiunii.

(Urmare din pag. 1)

devărată vrajă, culorile sa-doveniene, mesajul erolilor sale de natură să dezlege taine chiar și pentru savanți-om de literă. Și ce drum am parcurs împreună ne-a însoțit bălăul lui, pe atunci licean, și Tóth László, pictorul, chemat să fi-zeze impresiile în caietul său de schițe. Ne-am oprit în fata hanurilor de odinio-ară în care au poposit eroii de bălăușului, ne-am des-cris în casă la Borta, am trecut prin cimitir cău-tînd mormintul sotului Vi-toriei Lipan. La Polana Te-lui există încă în spațiul hanului stăruia cu contu-ruri de om — cu un rol important în roman — și la rugă pe Tóth László să-l facă o schiță înainte ca apele lacului de acumu-lare al centralei de la Bi-cză să inunde regiunea. Ne-am călărat la Crucea Tălenilor; dorea să vadă tot și simțit să absoar-bă, tot, reconstituind pas cu pas, retrăind acum în adevăratul lor cadru cele mai mici amănunte ale roma-nului. Nu știam ce să ad-mirăm mai mult: frumuse-țea unică a peisajului sau dorința neabătută a condu-cătorului expediției noas-tre de a afla mai mult, cu-nostotele sale inepuizabile, „descoperirile” care făceau tot mai palpabile pentru el și pentru noi conexiunile dintre cărți și realitate. O întîmplare minunată a în-cununat drumul nostru. În vila de lângă Mînaș-tirea Neamtușu cu 12 de brad și țămie, erau în vîntoare cărți a lui Kakassy Endre, Mihail Sadoveanu maestrul de 80 de ani, ne-a primit ca oaspeti și a petrecut o zi întreagă cu biograful său din Cluj. Soarta exzeceți în curs de pregătire era hotărîndă. Nicol obseala, nic-

boala, nici suferințele ale căror semne îngrijorătoare s-au manifestat chiar în cursul drumului și impo-terea cărora a luptat cu eroism, nu l-au putut im-pedice să ne dăruiască o strălucită carte despre Sa-doveanu, ce reprezintă mai mult decît un document de istorie literară — este o mare confuziune de om și scriitor, o mostenire preti-

oasă, cel mai frumos omă-giu prietenesc. Cărțile ce mi-au fost dă-ruite de scriitorul român sînt printre cele mai dragi din biblioteca mea. Caut una, ancorată cel mai pu-ternic în inimă. „O carte care mi-este scumpă” citesc rîndurile decupată datată 6 iunie 1959 și răfotește pa-ginile tipărite: Soarele de vară focul și-l aruncă Peste clobănașul tofănit în lună...

Sînt primele rînduri din „János viteazul” de Petofi tradus în română de Eugen Jebeleanu și ilustrat de Florica Cordescu. Eugen Je-beleanu se numără printre cei mai de seamă traducă-to-ri ai lui Petofi. Ady, Joz-

sef Attila și în același timp este unul dintre cei mai a-propiat prieteni ai lui Ierul-ly maghiare din România. Portile casei sale din Bucu-rești sînt totdeauna larg deschise scriitorilor maghiari și mulți prieteni ai lui Ierul-ly, care s-au născut Ady, ne-a mulțumit într-atît de miș-cat încît ne-a emoționat și pe noi. De aceea dorim să aduc la rîndu-mi, în aceste

dăruiț nu de mult admira-bila lui tălmăcire din poezia lui Jozsef Attila în-tr-o frumoasă ediție biling-vă. Sau Mieluș Zoltan care a realizat o seamă de tra-duceri de înaltă tinută din literatura română contem-porană, între care remarcabi-tă tălmăcire a poeziei lui Geo Dumitrescu.

Îi avem pe Emil Giurgu-ță, care a adăugat recent o

să-l traducătorului său in-spirat, poetul Kányádi Sándor, și în cele din urmă in-timpător că Veronica Po-rombacu ori de cite ori vine la Cluj se duce și pe la cimitirul Házsongárd să depună cîte un buchet de flori pe mormintul lui Emil Isac și al lui Gál Gábor, căci se numără și ea prin-tre cei ce au știut și știu să-l facă pe cititorul român să îndrăgească multe ver-suri frumoase ale poetilor maghiari, mai vechi și contemporani. Dar dacă ar fi să-l citim pe tot am vedea cît de impres-ionant este numărul lor și printre ei cei mai mulți e însăși poetul sau pro-zatorul care a fost, dintre Io-anichie Oțeanu și Matfyény Erik, Huszár Sándor, Deák Tamás sau Remus Luca, Ti-beriu Ulan și Veress Zoltán, Ana Blandiana și Bo-dor Pál Victor. Tulbură și încă multi alții. Sînt doar cite-va nume ale celor mai devotăți tălmăcitori ai poeziei române și maghiare con-temporane.

Bienala de teatru „I. L. Caragiale” în faza finală

Astăzi începe în Capitală faza finală a celei de-a V-a bienale de teatru de amatori „I. L. Caragiale”. Timp de 12 zile, în fiecare diminea-șă de la ora 10 și după-amiază de la ora 16, în sala Ansamblului U.G.S.R. din str. Lipsceni cele mai bune formații dramatice de amatori din întreaga țară, calificate la fa-zele anterioare de concurs, se vor întreci pentru cucerirea titlurilor de laureate.

La spectacole participă 55 forma-ții de teatru aparținînd aezămintelor culturale și sindicatelor din a-proape toate județele țării, o serie de colective care au pregătit pentru concurs montaje literare, recitatori și mimii. Pentru această ediție a fi-nalei bienalei „I. L. Caragiale”, artiștii amatori anunță un repertoriu variat, care îmbrășează drama-turgia clasică și contemporană, română și universală de la Ca-ragiale și Delavrancea la Blaga și Lovinescu, de la Molière la Richard Nash, Max Frisch și Al. Zorin. Ast-fel, pe scena concursului vor putea fi urmărite, printre altele, piesele: „O noapte furtunoasă”, „O scrisoare pierdută”, „Domnișoara Nastasia”, „Apus de soare”, „Plata din casă”, „Io, Mircea Volevodă”, „Crotorii cel din Valahia”, „Antor”, „Fân”, „Melodie varsoviannă”, „Omul care aduce ploaie”, „Bolnavul închipuit”, „Hangia” etc.

Cu acest prilej vor putea fi ur-mărit și o serie de reprezentări de teatru folcloric popular („Ură-toarele”, „Balada lui Pîntea „Viteazul”) în interpretarea formațiilor ar-tistice ale unor cîmine culturale.

viața internațională

CORESPONDENȚII NOȘTRI TRANSMIT DIN:

ROMA

1 500 000 DE OAMENI AI MUNCII ÎN GREVĂ

O nouă grevă generală de 24 de ore, în capitala Italiei, precum și în provinciile Roma, Latium, Frosinone și Viterbo, s-a desfășurat astăzi în sprijinul revendicării oamenilor muncii italieni privind îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai, respectarea drepturilor sindicale în întreprinderi. Au participat aproximativ un milion și jumătate de muncitori și funcționari, țărani și meșteșugari, salariați de la o serie de întreprinderi publice. Grevă a blocat servicii publice importante: poșta și telefonicele, serviciile de electricitate și apă, piețele alimentare.

De dimineață, și în mai mică măsură spre seară, obitușita animație a Romei, necentențiată de-a-lungul străzii, a scăzut mult în intensitate. Automobilele proprii au fost folosite la maximum de către locuitorii capitalei, acestora adăugându-li-se mijloacele de transport care la dispoziție de către armată și unele firme particulare — pentru a se asigura un minim de legături, însoțite pe cele mai aglomerate trasee. Din cauza grevii întreruptă de miercuri de către distribuitorii de benzină, mulți automobilisti au rămas însă fără carburanți, fiind nevoiți să-și lase mașinile în garaje sau pe străzi. Grevă a strâmtorat și economia. În toate centrele provinciale amintite au avut loc manifestații și demonstrații ale greviștilor, în cadrul cărora au luat cuvântul liderii sindicali. Grupuri și coloane de oameni ai muncii, pornind din diferite părți ale Romei, s-au adunat mai întâi în piața Colosseo, iar apoi, ca un flux viu, împreună, s-au îndreptat spre piața San Giovanni, locul tradițional al adunării muncitorești. La miting, frunțișii sindicali au vorbit despre cauzele care au determinat izbucnirea grevei și măsurile ce se impun pentru îmbunătățirea generală a situației oamenilor muncii. Tot la Roma a avut loc o manifestație în fața Camerei deputaților, la care au luat parte meșteșugari din Roma.

Organizată unitar de către cele trei mari centrale sindicale — Confederația Italiană a Oamenilor Muncii (C.G.I.L.), Uniunea Italiană a Oamenilor Muncii (U.I.L.) și Confederația Italiană a Sindicatelor Oamenilor Muncii (C.I.S.I.L.) — greva de astăzi reprezintă un evident succes al unității acțiunii a masei muncitorești.

În cadrul unei ședințe a Direcției Partidului Comunist Italian, intrunită joi, a fost examinată — între altele — și situația politică decurgând din ultimele evenimente privind luptele muncitorilor italieni din întreaga țară.

N. PUICEA

PLENARA C.C. AL P. C. F.

PARIS 5. — Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: Joi dimineață au început la Champigny, departamentul Val de Marne, lucrările plenarei C.C. al P.C.F. Pe ordinea de zi, a plenarei, care va dura două zile, figurează problemele luptei pentru democrație și socialism — raportor Waldeck Rochet și darea de seamă a delegației care s-a întâlnit la Moscova cu delegația P.C.U.S. — raportor Georges Marchais.

O seară românească dedicată semicentenarului unirii Transilvaniei cu România a fost organizată la 4 decembrie de ambasada română din R.F. a Germaniei, în colaborare cu Institutul vest-german „Internationales”. Au participat reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe al R.F. a Germaniei, deputați, reprezentanți ai unor organizații și instituții, oameni de cultură, ziariști. Academicianul Constantin Daicoviciu a conferențiat pe tema „1 decembrie 1918 — constituirea statului unitar național român”. Conferința a fost primitivă cu viu interes.

ORIENTUL APROPIAT

- Mesaj remis de guvernul S.U.A. Israelului și Iordaniei
- Intrevedere Jarring—Riad
- Încheierea Congresului Uniunii Socialiste Arabe

WASHINGTON 5 (Agerpres). — Guvernul american a transmis miercuri guvernului Israelului și Iordaniei textul unui mesaj identic în care se afirmă că violările continue ale încetării focului în Orientul Apropiat nu vor servi decât creșterii tensiunii și subminării eforturilor O.N.U. în această regiune a lumii. Anunțând acest mesaj, purtătorul de cuvânt al Departamentului de Stat al S.U.A., Robert McCloskey, a declarat că guvernul american și-a exprimat neliniștea în legătură cu situația din Orientul Apropiat și a reamintit ambasadorilor celor două țări importanța aplicării stricte a încetării focului de către țările lor.

McCloskey a relevat pe de altă parte că Departamentul de Stat al S.U.A. a luat nota de editorialul de marți din ziarul sovietic „Pravda”, în care s'ar sprijini misiunea ambasadorului suedez Gunnar Jarring, reprezentant al secretariatului general al O.N.U. în Orientul Apropiat.

CAIRO 5 (Agerpres). — După două zile de dezbateri, Congresul extraordinar al Uniunii Socialiste Arabe (U.S.A.) și-a încheiat miercuri seara lucrările în aula Universității din Cairo. Congresul, care fusese convocat la hotărârea Comitetului Executiv al U.S.A. — în urma recentelor incidente de la Mansourah și Alexandria — a examinat împrejurările în care au avut loc demonstrațiile studențești.

Participanții la congres au adoptat o serie de rezoluții care condamnă grevele și demonstrațiile studențești, precum și „minoritatea irresponsabilă” care le-a inițiat. La încheierea lucrărilor Congresului extraordinar al U.S.A. a luat cuvântul președintele Gamal Abdel Nasser, care, referindu-se la evoluția evenimentelor din Orientul Mijlociu, a reafirmat hotărârea R.A.U. de a considera eliberarea teritoriilor arabe ocupate drept condiție esențială a reglementării situației din această regiune. El a menționat, de asemenea, că R.A.U. se opune oricărui proiect care ar prevedea încheierea unor acorduri separate între Israel și unele state arabe, susținând necesitatea unei acțiuni comune a tuturor acestor țări.

NEW YORK 5. — După cum s-a anunțat oficial la O.N.U., secretarul general U Thant a convocat la 5 decembrie pe reprezentanții permanenți la Națiunile Unite ai Israelului și Iordaniei și și-a exprimat îngrijorarea în legătură cu recenta deteriorare a situației militare în regiunile țării respective. U Thant a cerut celor doi diplomați ca, în contextul rezoluțiilor Consiliului de Securitate privind încetarea focului, să transmită guvernelor lor îngrijorarea sa.

Gunnar Jarring, trimisul special al secretariatului general al O.N.U. în Orientul Apropiat, și-a încheiat vizita la Cairo.

Într-o declarație făcută presei, relatează agenția Reuters, Mahmud Riad a menționat că întrevederea cu Gunnar Jarring nu a dus la nici un progres în direcția stabilirii păcii în Orientul Apropiat. „Misiunea este doamă în impas, deoarece Israelul continuă să ridice probleme unilaterale și refuză să aplice rezoluția Consiliului de Securitate” a declarat el. Ministrul de externe al R.A.U. a declarat că țara sa „acceptă organizarea oricărei conferințe care ar contribui la pășirea unei soluționări a crizei din Orientul Apropiat”.

INTILNIREA LUI A. DUBCEK CU DIRECTORII UNOR MARI ÎNTEPRINDERI CEHOSLOVACE

PRAGA 5 (Agerpres). — După cum anunță agenția C.T.K., Alexander Dubcek, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, a avut la Comitetul Central o întâlnire cu directorii celor mai mari întreprinderi cehoslovace din sectoarele industriei grele, chimice, de construcții, miniere și ușoare. În cadrul conștăturii, care a avut loc cu acest prilej, s-a efectuat un schimb de păreri cu privire la problemele politice economice actuale a partidului și guvernului. Participanții la conștătură au fost informați despre conținutul proiectului preliminar al rezoluției C.C. al P.C. din Cehoslovacia, care urmează a fi dezbătută de plenara din decembrie a Comitetului Central. În această plenară urmează să se stabilească sarcinile principale ale politicii economice cehoslovace pentru perioada imediat următoare.

În orașul Most din R.S. Cehoslovacă a avut loc joi o adunare a activului de partid, sindical și al organizațiilor de tineret din minele bazinului carbonifer din Cehia de nord. La adunare a luat cuvântul Alexander Dubcek, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, care a vorbit despre problemele dezbătute la Plenara din noiembrie a C.C. al P.C. din Cehoslovacia și a prezentat unele probleme incluse pe ordinea de zi a apropiatei Plenare a Comitetului Central al P.C. din Cehoslovacia.

Imagine din timpul recentelor ciocniri violente care au avut loc între studenți și poliție în orașul Barcelona (Spania)

PLENARA LĂRGITĂ A C.C. AL P.M.S.U.

BUDAPESTA 5 (Agerpres). — După cum anunță agenția M.T.I., la Budapesta a avut loc Plenara lărgită a Comitetului Central al P.M.S.U.

În cadrul plenarei a fost dezbătut și adoptat raportul prezentat de Rezo Nyers, membru al Biroului Politic, secretar al Comitetului Central, în legătură cu îndeplinirea reformei economice, dezvoltarea economică pe anul 1968 și direcțiile principale ale activității economice în anul viitor. Comitetul Central a apreciat că în primii trei ani ai celui de-al treilea cincișu planul a corespuns teoriei stabilite pentru dezvoltarea economiei, obținându-se atât în industrie, cât și în agricultură creșteri mai rapide decât s-a prevăzută. Comitetul Central a subliniat necesitatea realizării unui ritm de dezvoltare economică și ridicarea nivelului de trai al populației în conformitate cu prevederile planului. Plenara a subliniat că sînt necesare măsuri în vederea îmbunătățirii producției bunurilor de consum, realizării investițiilor, îndeplinirii criteriilor calitative cerute de comerțul exterior.

Plenara a analizat și aprobat, de asemenea, raportul prezentat de Zoltan Komocsi, membru al Biroului Politic, secretar al C.C., cu privire la problemele actuale internaționale.

PARIS

PREGĂTIREA PROCEDURALĂ A CONFERINȚEI LĂRGITE CU PRIVIRE LA VIETNAM

DECLARAȚIA PURTĂTORULUI DE CUVÎNT AL DELEGAȚIEI R. D. VIETNAM • UN DEMERS AL PREȘEDINTELUI ALES AL S.U.A., NIXON, PE LINGA THIEU • HARRIMAN VA PĂRĂSI FUNCȚIA DE CONDUCĂTOR AL DELEGAȚIEI S.U.A. LA TRATAȚIVE

PARIS 5 (Agerpres). — La Paris, reprezentanții delegațiilor R. D. Vietnam și Statelor Unite continuă schimbul de vederi în cadrul pregătirii procedurale a conferinței lărgite cu participarea R. D. Vietnam, Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud, S.U.A. și Administrației saigoneze.

Purtătorul de cuvânt al delegației nord-vietnameze a declarat astăzi că refuzul Statelor Unite de a recunoaște F.N.E. ca un partener independent întirze încheierea unui acord final asupra aranjamentelor privind deschiderea conferinței lărgite. El a adăugat că un impediment îl constituie și refuzul S.U.A. de a considera viitoare convorbiri drept o conferință cu participare egală.

Premierul saigonez, Tran Van Huong, a anunțat oficial numirea lui Pham Dang Lam în funcția de șef al delegației Administrației sud-vietnameze la convorbirile de pace de la Paris. Pham Dang Lam, împreună cu vicepreședintele Nguyen Cao Ky, care a fost numit „coordonator” al delegației, vor sosi sîmbătă la Paris.

NEW YORK. — Șeful delegației americane la convorbirile de la Paris, Averell Harriman, a avut joi o întrevedere cu noul președinte ales al Statelor Unite, Richard Nixon. După întrevedere, Averell Harriman a declarat că va demisiona din actuala sa funcție la 20 ianuarie 1969, odată cu instalarea noului președinte la Casa Albă. El a precizat că nici adjunctul său, Cyrus Vance, nu va mai participa la convorbirile de la Paris după instalarea la Casa Albă a președintelui ales, Richard Nixon.

Președintele ales al S.U.A., Richard Nixon, a intrat în contact direct cu șeful Administrației de la Saigon,

ECRAN „CU FEROCITATE”...

„astfel se consideră că a acționat poliția împotriva unor manifestații pentru pace în Vietnam. Unde se face această apreciere-rechiziții? Într-un raport oficial de anchetă, întocmit de Comisia națională asupra violenței și dat publicității în S.U.A. la 1 decembrie. El se referă la demonstrațiile care au avut loc la Chicago în cursul lunii august și în cursul cărora participanții — cîțam — „voiau să exprime într-un mod pasnic dezacordul lor cu politica americană în Vietnam”. În termenii extrem de severi, raportul acuză forțele de represie

(12.000 poliști și 12.000 din gărzi naționale și armată) și s-au dat la acte de violență, călăuzite de „sentimente de răzurnare care pur și simplu le-au orbii”. Urmare: 101 pariziani și năciți spitalizați, 1.025 — îngrijii la domiciliu, între care 63 zăriști malmtrași. S-au operat 668 arestări.

Nu e greu de bănuț cu imprecizie să fie făcut din raport asupra opiniei publice. Există însă și persoane satisfăcute. Primarul orașului s-a arătat „mîndru de majoritatea bășilor din poliția Chicagoului”.

VICTIMĂ A „AUSTERITĂȚII”

Ziarul „Le Figaro” anunță cu mîhnire că „Moș Crăciun va fi una din victimele comprimărilor bugetare” hotărîte în scopul soluționării dificultăților financiare. În acest cadru de măsuri, Ministerul P.T.T. a decis să suprima un serviciu tradițional prin care moșul cu barbă abia instalat

PALMARESUL SINUCIDERILOR

În ultimele zile, alte câteva cazuri, în R.F.G.: MARTI, Arnold Willerdig, funcționar din Ministerul Agriculturii, are vârsta de 62 ani. MIERCURI, Bernhard Duxek, 47 ani, funcționar din Ministerul Afacerilor Externe, și Harold Ruediger, atasat cu problemele consulare la ambasada de la Haga, și-au pus capăt zilelor, în împrejurări și din motive ce rămîn încă a fi stabilite. Anchete provizorii dau asigurări că, în două din ultimele cazuri, moarturile ar fi fost de ordin sentimental.

Dar toate agențiile de presă care relatează faptele de mai sus nu se pot abține să nu facă legătura cu numeroase cazuri precedente, care permit să se vorbească despre o adevărată „epidemie” de sinucideri. Agenția France Presse amintește că „valu” a început la 3 octombrie, cînd generalul Horst Wendland, director adjunct al serviciilor de informații (B.N.D.), și-ar fi tras un gloanțe în cap în biroul său și, tot în aceeași zi, la 600 de km depărtare, într-o pădure, contraamiralul Herman Luehke, fost șef al serviciilor de logistică ale N.A.T.O., s-a împușcat în inimă. Și „valu” a continuat cu Hans Dietrich Schenk, director al schimburilor cu străinătatea în Ministerul Economiei, cu locotenent-colonelul G. Grimm, responsabil cu securitatea internă în Ministerul Apărării, cu Gerhard Boehm, funcționar în același minister. Și lista nu este completă. Pe plan oficial, „misterul” și „senzaționalul” au înconjurat fiecare caz în parte: în presa internațională au circulat însă versiuni care au variat — de la conceptul de ordin profesional — pînă la înnoarea firelor cu falomose servicii de informații.

agențiile de presă transmit:

(Urmare din pag. 1)

Repetarea acceselor de criză la intervale de timp tot mai scurte provoacă o adîncă îngrijorare în Occident. La apariția lor, guvernele țărilor în cauză sînt puse în stare de alarmă reprezentanții lor se adună în spațiile ușilor capitonete și deliberează zile și nopți întregi. Zjarele pornesc un adevărat maraton al vestilor și comentariilor asupra crizei, susținîndu-le nu cu onoare, ci pagini întregi — ziarul parizian „Le Figaro” din 23 noiembrie cuprinde, de exemplu, nu mai puțin de 7 pagini mari dedicate crizei francului, la sfîrșitul cărora cititorul extenuat reușește să mai priceapă ceva. Celelalte mijloace de influențare a opiniei publice, radioul, televiziunea, cinematografia își aduc și ele contribuția la accentuarea confuziei.

Masele de oameni ai muncii sînt cuprinse de îngrijorare în ce privește soarta veniturilor lor din mîncă, a agonisii lor, ziua de mîine le apare întunecată de umbra unor alarmante semne de întrebare. Aceste mase privesc cu nemulțumire și adeseori cu indignare aspectele vizibile ale crizei, cum ar fi agitația grotescă de la bursă de valori, urmată adeseori de o înfișe pînă de subînțelesuri, astăzi cînd aceste localități atît de specifice lumii capitaliste se închid provizoriu din ordinul autorităților; sau goana peste graniță a capitalurilor, pentru a le pune la adăpost în țări mai sigure; sau manevrele odioase ale speculanților.

Criza sistemului valutar occidental, menținută mereu în actualitate, apare cu atît mai greu de înțeles de către cei care-l suportă efectele, cu cît economia politică și filozofia socială a capitalismului contemporan s-au străduț să insufle încrederea într-o presupusă capacitate nou dobîndită a „economiei de piață” (termen care înlocuiește în Occident pe cel, conștient s-a deplasat: a) la vechile focare de criză, Anglia și S.U.A., spre un alt focar potențial, Republica Fe-

La Ankara s-a deschis sesiunea Organizației de cooperare regională pentru dezvoltare, care grupează Turcia, Iranul și Pakistanul.

Parlamentul Indiei a aprobat un plan prezentat de guvern privind instituirea unui control parțial asupra activității instituțiilor bancare ca o alternativă a naționalizării acestor instituții, anunță agenția Reuter.

Președintele R.S.F. Iugoslavia, Iosip Broz Tito, aflat într-o vizită în Republica Socialistă Bosnia și Herțegovina, a inaugurat noile in-

stalații ale rafinării din Bosanski Rafinirani va putea preluna anual 2,5 milioane tone țitei — de trei ori mai mult decît capacitatea sa de pînă acum.

Secretarul de stat, Dean Rusk, a anunțat că S.U.A. au adoptat hotărîrea definitivă de a refuza satisfacerea cererii guvernului cehoslovac de extrădare a fostului general Jan Sejna, transmite agenția C.T.K.

La ambasada română din Budapesta, cunoscutului profesor și specialist în urologie Antal Babics, membru al Academiei de Științe a R. P. Ungare, i-a fost înmînată diploma de membru

de onoare al Societății de urologie a Uniunii societăților de științe medicale din România. Multumind pentru felicitările adresate de Dumitru Turdas, ambasadorul României la Budapesta, academicianul Antal Babics și-a exprimat satisfacția pentru înalta onoare acordată, subliniind buna colaborare care există între oamenii de știință români și maghiari.

La Ankara s-a deschis sesiunea Organizației de cooperare regională pentru dezvoltare, care grupează Turcia, Iranul și Pakistanul.

Parlamentul Indiei a aprobat un plan prezentat de guvern privind instituirea unui control parțial asupra activității instituțiilor bancare ca o alternativă a naționalizării acestor instituții, anunță agenția Reuter.

Președintele R.S.F. Iugoslavia, Iosip Broz Tito, aflat într-o vizită în Republica Socialistă Bosnia și Herțegovina, a inaugurat noile in-

stalații ale rafinării din Bosanski Rafinirani va putea preluna anual 2,5 milioane tone țitei — de trei ori mai mult decît capacitatea sa de pînă acum.

Secretarul de stat, Dean Rusk, a anunțat că S.U.A. au adoptat hotărîrea definitivă de a refuza satisfacerea cererii guvernului cehoslovac de extrădare a fostului general Jan Sejna, transmite agenția C.T.K.

La ambasada română din Budapesta, cunoscutului profesor și specialist în urologie Antal Babics, membru al Academiei de Științe a R. P. Ungare, i-a fost înmînată diploma de membru

de onoare al Societății de urologie a Uniunii societăților de științe medicale din România. Multumind pentru felicitările adresate de Dumitru Turdas, ambasadorul României la Budapesta, academicianul Antal Babics și-a exprimat satisfacția pentru înalta onoare acordată, subliniind buna colaborare care există între oamenii de știință români și maghiari.

La Ankara s-a deschis sesiunea Organizației de cooperare regională pentru dezvoltare, care grupează Turcia, Iranul și Pakistanul.

Parlamentul Indiei a aprobat un plan prezentat de guvern privind instituirea unui control parțial asupra activității instituțiilor bancare ca o alternativă a naționalizării acestor instituții, anunță agenția Reuter.

Președintele R.S.F. Iugoslavia, Iosip Broz Tito, aflat într-o vizită în Republica Socialistă Bosnia și Herțegovina, a inaugurat noile in-

stalații ale rafinării din Bosanski Rafinirani va putea preluna anual 2,5 milioane tone țitei — de trei ori mai mult decît capacitatea sa de pînă acum.

Secretarul de stat, Dean Rusk, a anunțat că S.U.A. au adoptat hotărîrea definitivă de a refuza satisfacerea cererii guvernului cehoslovac de extrădare a fostului general Jan Sejna, transmite agenția C.T.K.

La ambasada română din Budapesta, cunoscutului profesor și specialist în urologie Antal Babics, membru al Academiei de Științe a R. P. Ungare, i-a fost înmînată diploma de membru

de onoare al Societății de urologie a Uniunii societăților de științe medicale din România. Multumind pentru felicitările adresate de Dumitru Turdas, ambasadorul României la Budapesta, academicianul Antal Babics și-a exprimat satisfacția pentru înalta onoare acordată, subliniind buna colaborare care există între oamenii de știință români și maghiari.

La Ankara s-a deschis sesiunea Organizației de cooperare regională pentru dezvoltare, care grupează Turcia, Iranul și Pakistanul.

Parlamentul Indiei a aprobat un plan prezentat de guvern privind instituirea unui control parțial asupra activității instituțiilor bancare ca o alternativă a naționalizării acestor instituții, anunță agenția Reuter.

Președintele R.S.F. Iugoslavia, Iosip Broz Tito, aflat într-o vizită în Republica Socialistă Bosnia și Herțegovina, a inaugurat noile in-

stalații ale rafinării din Bosanski Rafinirani va putea preluna anual 2,5 milioane tone țitei — de trei ori mai mult decît capacitatea sa de pînă acum.

Secretarul de stat, Dean Rusk, a anunțat că S.U.A. au adoptat hotărîrea definitivă de a refuza satisfacerea cererii guvernului cehoslovac de extrădare a fostului general Jan Sejna, transmite agenția C.T.K.

La ambasada română din Budapesta, cunoscutului profesor și specialist în urologie Antal Babics, membru al Academiei de Științe a R. P. Ungare, i-a fost înmînată diploma de membru

de onoare al Societății de urologie a Uniunii societăților de științe medicale din România. Multumind pentru felicitările adresate de Dumitru Turdas, ambasadorul României la Budapesta, academicianul Antal Babics și-a exprimat satisfacția pentru înalta onoare acordată, subliniind buna colaborare care există între oamenii de știință români și maghiari.

La Ankara s-a deschis sesiunea Organizației de cooperare regională pentru dezvoltare, care grupează Turcia, Iranul și Pakistanul.

Parlamentul Indiei a aprobat un plan prezentat de guvern privind instituirea unui control parțial asupra activității instituțiilor bancare ca o alternativă a naționalizării acestor instituții, anunță agenția Reuter.

Președintele R.S.F. Iugoslavia, Iosip Broz Tito, aflat într-o vizită în Republica Socialistă Bosnia și Herțegovina, a inaugurat noile in-

stalații ale rafinării din Bosanski Rafinirani va putea preluna anual 2,5 milioane tone țitei — de trei ori mai mult decît capacitatea sa de pînă acum.

Secretarul de stat, Dean Rusk, a anunțat că S.U.A. au adoptat hotărîrea definitivă de a refuza satisfacerea cererii guvernului cehoslovac de extrădare a fostului general Jan Sejna, transmite agenția C.T.K.

La ambasada română din Budapesta, cunoscutului profesor și specialist în urologie Antal Babics, membru al Academiei de Științe a R. P. Ungare, i-a fost înmînată diploma de membru

de onoare al Societății de urologie a Uniunii societăților de științe medicale din România. Multumind pentru felicitările adresate de Dumitru Turdas, ambasadorul României la Budapesta, academicianul Antal Babics și-a exprimat satisfacția pentru înalta onoare acordată, subliniind buna colaborare care există între oamenii de știință români și maghiari.